

Dlouhý Milan

Je to zvláštní, ale i po 15 letech mě fotografování stále baví. I po takové době mě zdejší krajina stále překvapuje a ohromuje. Sice se musím čím dál tím více přemlouvat do brzkého vstávání, ale stačí, aby padla má oblíbená mlha či námraza, a já pak nevím kdy se vrátit domů.

Zkrátka tento kraj mi zatím neodhalil většinu svých tajemství, a tak to s foťákem pokorně zkouším dál a dál...

Dragoun Milan

Na podzim kromě focení barevné přírody, ranní mlhy, zabíjaček a pouštění draka bývají pro fotografa zajímavé výlovy rybníků. Využil jsem proto pozvání na jeden takový výlov do Vrchotových Janovic. Vznikla z toho menší reportáž, ve které jsem se pokusil zachytit atmosféru výlovu.

Fouček Radek

Jako fotograf svateb na nich trávím dost času, a vlastně i proto je zároveň focení svateb takový můj osobní "projekt". Ač má svatba skoro vždy svůj jasně daný scénář, je i zároveň natolik měnící se, že budete chtít jít a fotit další... 😊

Focení svateb se věnuji de facto od prvních chvil, co jsem chytil do ruky fotoaparát, od stejné doby se datuje i mé členství v sedlčanském fotoklubu FotoFlegmatici. Na výstavě jsem se letos zaměřil spíše na reportážní typ fotografie.

Havlová Zuzana

Rumunský Banát, kam naši krajané odešli před necelými 200 lety, byl jeden z mých nejhlubších cestovatelských zážitků. Je to místo, které vás vrací k přírodě, k vašim kořenům, k sobě samým. V průvodci cestovní kanceláře Kudrna se píše, že v Banátu najdete to, co jste dlouho hledali, já to tam našla...

Kromě mých fotografií z této velikonoční cesty bych vám Banát ráda představila i jinak. Přijměte proto pozvání na přednášku našeho průvodce Ivo "Fíka" Dokoupila, která se bude konat 10. ledna v knihovně, tedy v době trvání naší klubové výstavy.

"Banát je naděje modrá, že nezničíme to, co tolik milujeme." Fík

Holečková Věra

Fotografování se věnuji již od základní školy, kdy jsem si za uspořené peníze koupila svůj první fotoaparát. Od této doby se s malými pauzami focení více či méně věnuji. Nejraději fotím lidi, děti, děj kolem nich, snažím se zachytit emoce, smích a slzy štěstí mám nejraději. Snažím se fotit, jak nejlépe umím, ale bez citu by to nešlo.

S FotoFlegmatiky vystavuji poprvé, členkou fotoklubu jsem se stala začátkem roku 2017.

Díky, že jste mě přijali mezi sebe, mám vás všechny moc ráda.

Němcová Lenka

I ty nejobyčejnější věci se mohou při detailním pohledu změnit v mimořádně zajímavou a kouzelnou podívanou, a tak můžeme hledat náměty doslova na každém kroku.

Novotný Kamil

Deset let s Fotoflegmatiky je pro mě spousta krásných vzpomínek, ale i dlouhá cesta vlastního fotografického vývoje... první nesmělé pokusy o krajinku, kdy jsem záhy přišel na to, že ona nemá čas v ten stejný okamžik, kdy mám čas já... následovalo zjištění, že v ateliéru si sluníčko uděláte vždy, když chcete a příroda umí vytvořit opravdu krásné věci... až po objevení kouzla reportáže a zachytávání jedinečných okamžiků.

...mám vás rád Flegmatici, díky za ně...

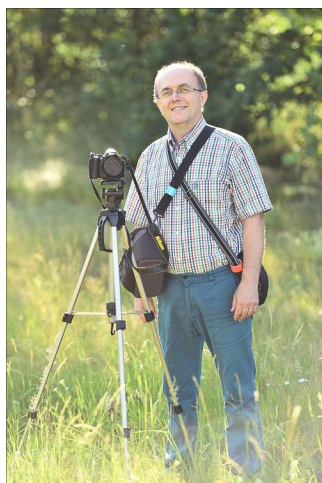

Štibůrek Karel

V roce 2017 byl pro mě, co se focení týká, hlavním tématem Motorsport. Nejvíce jsem fotil oblíbený autokros a rallycross a fotky publikoval přes internetový magazín MotorSport revue. To ovšem neznamená, že bych zanevřel na krajinu a přírodu obecně. Jakmile to bylo možné, vzal jsem batoh a vyrazil ven vyčistit si hlavu.

Navštívil jsem i Vysoké Tatry, tam jsem si focení opravdu užil. Počasí přálo a mohly tak vzniknout fotky, ze kterých mám radost.

Celkově focení stále beru jako zábavu a relaxaci, a pokud mohu fotkami udělat někomu radost, mám z toho radost také.

Tauber Jindřich

První fotku jsem „vytvořil“ v šesté třídě na základní škole na měchový Kodak, na svitkový film 6 x 9 cm. Foťák byl tátův. Dosud mám fotografii i film.

A tím to začalo. Před deseti lety jsem začal chodit na setkávání fotografů v knihovně. Z těchto setkávání vznikl náš fotoklub FotoFlegmatici Sedlčany, chodím tam rád. V roce 2008 jsem onemocněl, jsem v invalidním důchodu a fotografování mě drží „nad vodou“. Manželka a naše dvě skvělé děti mě podporují a umožňují mi fotit dál.

Valsová Lucie

Po loňské pauze, k 10. výročí, vystavuji opět makro, které fotím nejraději. Je to pro mě relax, zábava a dobrodružství v jednom. Makrofotografie nabízí neuvěřitelné barvy a rozmanitosti, je to jako pohled na jinou planetu. Za snímky nemusím cestovat daleko, náměty hledám na zahradě a v přírodě kolem.

Zemánek Martin

Fotka a tábory mají pro mě hodně společného. Při pobytu na našem táboře se cítím jako nejšťastnější člověk, protože jestli bych nějak chtěl žít pořád, je to právě takhle. Spousta dětí, komunita rodičů, svoboda, radost, smysl. Před čtyřmi lety jsem právě na táboře měl možnost půjčit si digitální zrcadlovku. Skipy tenkrát prohlásil: "Půjčuj si ji, kdykoliv budeš chtít - bude támhle..." A to byl začátek... Byl jsem znovu chycen, probudila se spící múza a dosud mě nepustila. Fotka a tábor se spojily v jedno a spojeny jistě zůstanou... Díky, Skipy.
